

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Poniedziałek dnia 27 Kwietnia v. s. 1825 roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

W i l n o.

Departament robot górniczych i solnych, przy piśmie do redakcyi pod d. 16 kwietnia r. 1825 N. 518, przystał dla ogłoszenia następujące obwieszczenia do obywateli litewskich.

Stosownie do NAWYŻSZEGO Rozkazu JEGO CESARSKIEJ MOŚCI, Ministerjum Skarbu ogłasza, iż za okazaniem się śladów znajdujący się soli w Guberniach Litewskich, dla obudzenia przemysłu w poszukiwaniu rzeczywistych źródeł solnych, znajduje potrzebnem ogłosić właścicielom ziemskim i obywatelom Guberniy Wileńskiej, Grodzieńskiej i Obwodu Białostockiego, co następuje.

1) Na mocy ogólnych ustaw krajowych, każdy właściciel ma prawo na własnej ziemi szukać, odkrywać i dobywać sól, rozwozić ją wszędzie na sprzedaż, za wierzgą i pozwoleniem Rządu, płacąc do Skarbu akcyzę, jaka dziś istnieje; to jest po 60 kopiejek od puda, lub jaka w czasie przyszłym ustanowioną będzie. To prawo nie rozciąga się na czasowych posiadaczy ziemi.

2) Właściciele ziemi, odkrywający źródła soli i dobywający ją ku pożytkowi powszechnemu i Skarbu, stosownie do okoliczności towarzyszących odkryciu i wydobywaniu soli, mogą otrzymać od Rządu kilkoletnie uwolnienie od opłaty akcyzy.

3) Kto odkryje obfitą kopalnię soli na własnej ziemi, temu Rząd, gdy on żądać będzie, oprócz lat ulgowych, uczyni pożyczkę pieniężną do 10,000 rubli, na początkowe urządzenie do wydobywania tych kopalni. Kto zaś na własnej ziemi odkryje źródła słone, przydatne i korzystne, jeżeli przedsięweźmie z nich sol wywarzać, otrzyma podług okoliczności pomoc od Rządu, który się z resztą, tak w pierwszym jak i w drugim przypadku, nie będzie wdawał w rozrządzenia, właściciela.

4) Jeżeli kto w skarbowej albo starościskiej ziemi odkryje dobre źródła słone, a szczególnie sól pokładową, ten otrzyma stosowną do okoliczności nagrodę. Z doniesieniem o takowych odkryciach udawać się można do miejscowej cywilnej Zwierżchności i prosto do Ministra Skarbu.

Rząd spodziewając się, że takowe ogłoszenie obudzi czynność osob, gorliwych o dobro ogólne, nie zaniecha i ze swojej strony użyć środków do osiągnięcia tego celu, bez najmniejszego ścieśnienia prywatnej własności.

Zarządzający E. Karniejew.
Naczelnik Oddziału B. Iwanicki.

Sankt-Petersburg d. 18 kwietnia.

W Naywyżey potwierdzoney Opinii Rady Państwa d. 9 marca r. t. między innymi postanowiono: zalecić wszystkim pogranicznym komorom celnym i miejscowym władzom, ażeby mieli czynny dozór nad tém, iżby monety rosyjskie z Państwa nie wyprowadzano: pozwalając tylko ogólnym poddanym w przejeździe przez granicę mieć przy sobie pięćdziesiąt rubli srebrem i dziesięć rubli miedzią. (z Gazety Handlowey.)

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa dnia 30 kwietnia.

(z Gazety Warszawskiej).

NAYJAŚNIEJSZY CESARZ i KRÓL, raczył nay-

laskawiey w dniu wczorayszym dać wysłuchanie JO. Xięciu Namiestnikowi, Ministrom i Senatorom Królestwa Polskiego.

JW. Hrabia Ożarowski, Jenerał-Adjutant NAYJAŚNIEJSZEGO PANA, przybył do tuteyszej stolicy.

Przyjechał tu także z Petersburga JW. Hrabia Matuszewicz, Rzeczywisty Radca Stanu Państwa Rossyjskiego.

JW. Hrabia Nesselrode Radca Tayny, Sekretarz Stanu, Dyrektor Ministerstwa spraw zagranicznych Państwa Rossyjskiego, przybył d. 29 z. m. do tuteyszej stolicy.

Pralat, Scholastyk Metropoli: Warszawski. JX. Szaniawski, wczora wyjechał do Rzymu.

Na Sejm mający się rozpocząć d. 15 b. m., już przybyli wszyscy Senatorowie Duchowni.

Józef Hrabia Osoliński, Tayny radca Cesar. Austry. i Prefekt biblioteki wiedeńskiej, został obrany członkiem honorowym komitetu uniwers. narodowego w Pradze.

Dnia 24 m. i r. b. w czasie wichru, wywrócone zostały dwie starożytne topole w Wilanowie sławne z swej nadzwyczajnej obszerności. Wiadomo, że topole wilanowskie istniały jeszcze za Króla Jana III, właściciela tego pięknego miejsca.

Pewny Jegomość wyrachował, iż gdyby się komu podobało dawać obiady na osób 12 pod warunkiem, aby co dzień w innym porządku siedzieli u stołu; wypadłoby mu dać 479,001,600 obiadów, a tak gospodarz i każdy z stołowników musiałby żyć lat 1,311,434.

MIASTO WOLNE KRAKOW.

(z Korrespondenta Warszawskiego)

Senat rządzący wydał pod d. 15 kwietnia obwieszczenie: iż gdy Arcy Xięciu następcy tronu Cesarsko-Austryackiego ponadsyłano z obcych krajów w znaczący ilości, książki lub dzieła kunsztu, które albo szczególniejszy nie mają wartości, lub już w wiedeńskich księgarniach i składach kunsztów są sprzedawanemi, Rezydent dworu tego przy rządzie tutejszym akkredytowany, oznajmił Senatowi życzenie, uprzedzenia autorów tutejszych krajowych, którzyby podobnąż myśl mieć mogli, ażeby w tej mierze postępowali tą samą drogą, jaka jest przepisana względzie Samegoż Panującego Monarchy, to jest: iżby wprzód starali się o pozwolenie takowego przesłania; inaczej albowiem, niezachowujący tego przepisu autor, sam sobie przypisze nieprzyjemność, iż posłane dzieło będzie na koszt jego zwrócone.

A U S T R Y A.

Wiedeń dnia 19 kwietnia.

N. Cesarz Jwć w towarzystwie Arcy-Xięęcia Franciszka Karola przybył d. 9 b. m. do Klagenfurtu, zkąd d. 11 b. m. udał się w dalszą podróż do Medyolanu. (G. W.)

P R U S S Y.

Berlin d. 26 kwietnia

Xiążę Pruski Wilhelm, Brat Monarchy naszego, wyjechał z tuteyszej stolicy do Moguncyi. Angielski jenerał major Congreve wyjechał stąd do Frankfortu nad Menem. (G. W.)

N I E M C Y:

Monachium dnia 14 kwietnia.
(z Korrespondenta Warszawskiego).

Na siódmym posiedzeniu Izby poselskiej królestwa bawarskiego, odbywały się rozprawy o jawności sądownictwa, którego zaprowadzenie, ze wszech względów zbawienne, szczególnież deputowany *Thinnes* popierał, i przykładami, z miejsc gdzie takie postępowanie istnieje, dowodził. Wielu deputowanych poparło wnioski jego, z żądaniem, aby o to podać rządowi przełożenie; na co minister sprawiedliwości, *Baron Zentner*, odpowiedział: iż rząd raz przyrzekłszy to uczynić, dopełni obietnicy swojej bez przypomnienia.

Od kilku tygodni, odra grassuje w *Baireith*, tak dalece, że niemasz domu, w którymby nie było osób tą chorobą dotkniętych. Dzieci, a nawet osoby od 20 do 40 lat nie są od niej wolne. Lekarze zaledwie mogą wystarczyć natłokowi chorych. Szczęściem jednak, że charakter tej słabości nie jest niebezpieczny: niesłychać więc o przypadkach śmierci. W okolicach miasta, słabość ta jeszcze się nieobwieściła.

Od brzegów Menu d. 16 kwietnia.
(z Gazety Warszawskiej).

Dnia 14 b. m. przewieziono przez *Bayreuth* ciało zmarłej w *Paryżu* *Xiężny Metternich*, które ma być pochowane w majątności *Königswart*, leżącej o 5 mil od *Egry*. Gdy je d. 5 b. m. wzięto przez *Johannisberg*, odprawiły się tam uroczyste exekwie.

— Dnia 19. —

Na sessyi pierwszej Izby seymu badeńskiego d. 15 b. m. uchwalono, aby poprzedniczo wzięto pod rozwagę przełożenie drugiej Izby o projekcie do prawa, względem zniesienia dawnych podatków. Odbywały się potem i ukończyły dalsze obrady o projekcie do prawa względem konskrypcyi, a kreskowanie w tej mierze do następnej sessyi odłożono. W drugiej Izbie roztrząsano d. 11 i 12 b. m. budżet kassy umarzającej na lata 1825, 1826 i 1827 i przyjęto go; d. 15 b. m. roztrząsano użycie pieniędzy skarbowych w latach 1821, 1822 i 1823 na potrzeby krajowe, a d. 16 b. m. zaczęto zdawać sprawę względem budżetu.

Odtąd, jak listy z *Londynu* zapewniają, iż cło od wyrobów bawelnianych będzie zmniejszone w Anglii z 75 procentu na 10, wszystkie fabryki szwajcarskie są bardzo czynnymi.

Rostok 12 kwietnia.
(z teyże gazety.)

Pomyślnie wiadomości handlowe z *Londynu* o nader ważnych odmianach w dotychczasowych prawach prohibicyjnych angielskich, nadały nowy ruch w mieście i porcie tutejszym. Wszystko ożyło, a jeśli jeszcze, jak się spodziewać wypada, nastąpi złagodzenie praw zbożowych angielskich w tym razie rok bieżący, ułatwiający odbyć płodowi ziemi, zaradzi brakowi pieniędzy w Księztwie meklenburskiem i innych krajach niemieckich.

ANGLIA.

Londyn dnia 13 kwietnia.

(z Korrespondenta Warszawskiego.)

Senat Zjednoczonych Stanów Ameryki północney, odrzucił większością 28 głosów przeciwko 12, przedstawionym sobie do zatwierdzenia układ, zawarty z rządem kolumbijskim, względem zniesienia handlu niewolnikami afrykańskimi, a to z tego powodu, że obeymował w sobie warunek, wzajemnego przeglądania okrętów.

Terazniejszy Prezydent Stanów Zjednoczonych, mianował *P. Evarette* posłem przy dworze madryckim, *Pana Poinsett* posłem do Meksyku, a *P. Forbes*, sprawującym interesą w Buenos Ayres.

Jenerał *Lafayette* przybył d. 2 do *Raleigh*, stolicy północney Karoliny, gdzie zabawiwszy przez dni trzy, udał się do *Fayetteville*.

Prezydent Zjednoczonych Stanów, zgodnie z życzeniem senatu, mianował dotychczasowego mówcę kongresu *P. Clay* sekretarzem Stanu, a *Pana Rusch*, posła przy dworze londyńskim, sekretarzem do wydziału skarbowego. Kto zastąpi *Pana Rusch*, jeszcze niewiadomo.

Gazeta Nowo-Yorska z dnia 13 marca obey-

muje obszerny opis instalacyi *Pana Adam*, nowego prezydenta Zjednoczonych Stanów Północney Ameryki, który przy tej uroczystości miał światłą i bardzo umiarkowaną mowę, a ztąd spodziewać się należy, iż zarząd jego oznaczać się będzie mądrą przezornością.

— Dnia 15. —

(z Gazety Warszawskiej.)

Monarcha nasz posłał Królowi *Jmci* *Francuzkiemu* w podarunku 20 koni bardzo pięknych.

Gdy naczelnicy kanadyjscy, którzy tu niedawno przybyli, zwiedzali dnia 6 b. m. *Windsor*, *Pan Campbell* oprowadził ich po tamecznym zamku królewskim, i pokazał im wszystkie osobliwości. Udali się potem do *Fragnore* dla widzenia pięknych ogrodów królowey *Augusty*. Nazajutrz *Pan Iving Brok* stawił ich przed Monarchą. Uyrzawszy Króla *Jmci*, padli na kolana, a Monarcha postrzegłszy, iż na szyi mają zawieszony wizerunek zmarłego Króla, zawiesił im własnoręcznie piękny złoty medal z wizerunkiem swoim, co ich bardzo ucieszyło. Każdy oraz dostał sztychowany wizerunek Monarchy w całej figurze podług portretu malowanego przez *Pana Lawrence*. Kanadyjczykowie ci chodzą w narodowym swoim ubiorze; twarz ich jest tatowata, nos i uszy ozdobione są złotymi kolczykami.

Zbierana w *Liverpool* składka na serwis srebrny dla *Pana Huskisson*, wynosi już 1795 funtów szterl. (71,800 zł. pol.).

80 przyjaciół *Xiążęcia Wellingtona* kazalo dla niego robić kosztowną wagę na podarunek. Ma być na niej wystawiona bitwa pod *Waterloo*, a mianowicie ta chwila, kiedy *Xiążę* kazał odeprzeć bagnetem uderzenie kirysyerów francuzkich. Podarunek ten dany będzie *Xiążęciu* d. 13 maja w czasie uczty.

Obie Izby Parlamentu rozpoczęły znowu obrady swoje, lecz zajęły się samemi prawie petycyjami.

W *Edynburgu* utworzyło się towarzystwo kobiet szkockich dla upowszechnienia oświaty w Grecyi; atoli przy otwarciu jego sami tylko męszczyzni mieli mowy. Przewodniczył *Pan James Moncrieff*.

Odebrany tu list z *Alexandryi* (w Egipcie) pod d. 7 marca wyraża: „Eskadra turecko-egipska pod dowództwem *Ibrahima* Baszy, wypłynąwszy z *Marmora*, udała się z licznym wojskiem do *Suda*, w celu wylądowania w *Coron* lub *Modon*; lecz podczas żeglugi burza rozproszyła ją na wszystkie strony. Część umknęła do *Cypru* i *Rhodus*, a reszta do brzegów *Afryki*. Powróciło tu (do *Alexandryi*) 19 okrętów, a blisko 20 znayduje się pod *Modon*. Eskadra ta wiele ucierpiała; zwłaszcza część jej, która do *Modon* dopłynęła; wysadzone tam wojsko ma być w najsłabszym stanie. Słychać, iż 40 okrętów greckich wypłynęło natychmiast z *Idryi* i *Spezzyi*, i trzyma okręty egipskie pod *Modon* w zamknięciu.

Na jednej licytacji poszło niedawno 26 tomów dzieł *Woltera* do wysokiey ceny. Kupił je kaznodzieja metodystów, i nazajutrz spalił.

Przed kilku miesiącami, gazety londyńskie uczyniły wniosek, aby ociemniałym, którzy w instytutach okazują szczególniejszą chęć i talent do muzyki, starano się z tego samego źródła utrzymać nadal zapewnić, szukając dla nich między innymi posady organistów. Projekt ten zwrócił na siebie uwagę, i gdy d. 20 marca obierano organistę do kościoła w *Lambeth* (przedmieściu londyńskim), pomiędzy czterema kandydatami, jeden ociemniały, nazwiskiem *Long*, utrzymał się, mając za sobą 956 kresek. Aż do tego czasu dla braku zarobku musiał być z kassy ubogich teyże parafii utrzymywany.

Xiążę Rejent *Brezylji* przyjął propozycyę *Pana Oxenford* względem utworzenia towarzystwa, które ma dobywać złoto i srebro z kopalni brezylijskich.

Tuteysza gazeta *Goniec* umieściła list jenerała *Millar* dowodzącego częścią korpusu kolumbijskiego w bitwie przy *Ayacucho*, pisany trzeciego dnia potem z *Quenoa* (o 4 mile w stronie północney *Guamanga*) do jednego z przyjaciół swoich w *Lima*. Widać z niego, iż przed tą bitwą

wojsko kolumbijskie znajdowało się w bardzo złym położeniu, iż musiało się cofać, iż zbiegostwo zagaściło się między Peruwianami, iż dalszy odwrót był przecięty, i że brakowało żywności. W tym stanie rzeczy; przegrana bitwa pociągnęłaby za sobą zgubę całego wojska kolumbijskiego. Przy końcu listu wyraża piszący, iż generał *Olaneta*, który teraz naczelnie dowodzi wojskiem hiszpańskim w Peru, stoi jeszcze w innej części kraju z korpusem wynoszącym 3 do 4 tysięcy ludzi, a zatem nie przeszedł na stronę powstańców, jak dawniej doniesiono, i nie popiera ich sprawy.

FRANCYA.

Paryż dnia 13 kwietnia.

(z *Korrespondenta Warszawskiego*).

W Izbie Parów odbywają się teraz rozprawy o prawie wynagrodzenia emigrantów. Wielu Parów mówiło za i przeciwko prawu. Pan *Chateaubriand*, mówił o prawie. Od kilku dni publiczność paryzka zajęta jest tą mową, umieszczamy więc niektóre z niej wyjątki: „Zdanie moje (rzekł mówca) o potrzebie prawa przywracającego własność naruszoną, jest wiadome. Od czasu restauracji Monarchii, co rok żądałem tego prawa. Już dawniej mówiłem o różnicy zachodzącej między naruszeniem stałego i ruchomego majątku; przytoczyłem dowody, dla czego naruszenie nieruchomej własności dotkliwsze ślady zostawia. Własność ziemska jest podstawą kraju; kto ją dowolnie narusza, targa się na kraj i ustawę. Ta własność jest podstawą wszelkich praw finansowych; znosi wszelkie publiczne ciężary, od których się po większej części majątek nieruchomy usuwa. Wstrząsać więc tę własność, jest to podkopywać budowę prawodawstwa. Jest ona rekoymią i hypoteką w prawodawstwie kryminalnym. Ziemia, która w ciągu życia, żywi człowieka, przyswaja go po śmierci do swego łona. Któraż inna własność tak ściśle łączy się z człowiekiem! Konfiskata własności w masie, jest prawem zdobywczym; naród więc nie może go przeciwko sobie samemu wykonywać. Lecz zabranie własności, w skutku tego zdobywczego prawa, może łatwo stać się przyczyną rewolucyi. Mamy tego pamiętny przykład przed oczyma. Turcy, wznawiający konfiskatę na gruzach Sparty i Aten, przyczyniają się do powstania ludu. Wynagrodzenie więc jest dziełem sprawiedliwości: rozsądne powody mówią za tem: niepowinno to jednak dziwić W Panów, że od chwili jak to prawo publicznie roztrząsane byź zaczęło, znalazło nie mało przeciwników. Łatwo można było przewidzieć, że dwa główne zarzuty ścigać się będą do emigracyi i nadwężenia konstytucyi. Honor emigrantów, i całość konstytucyi nie są dla mnie obojętne. Walczyłem w szeregach wygnańców, uzczyłem im głosu mojego w czasie, kiedy innej pomocy nie potrzebowali. Tym wolniejszym i niepodleglejszym się byź sędzę, że nieżadam żadnego wynagrodzenia.“ W dalszym ciągu mowy starał się mówca usprawiedliwić postępowanie emigrantów, oświadczył jednak, że chętnie wspierać będzie wszelkie dodatki, które z mierzać będą do polepszenia projektu wniesionego.

— Dnia 18 —

Rozprawy odbywające się w Izbie Parów o prawie wynagrodzenia są dowodem, że ministerium ma i tam większość (lubo nie wielką) za sobą. Na posiedzeniu d. 15 zaczęto roztrząsać dodatki, które do pierwszego artykułu prawa są wniesione. Pierwszy z tych dodatków wniosł Xiążę *Choiseul*, i żądał aby summę na wynagrodzenie przeznaczoną, na dwie części podzielić; z których jedna połowa ma być obrócona na wynagrodzenie szkód, poniesionych w rewolucyi na nieruchomym majątku i prowizyi; drugiej połowy trzeba użyć na wynagrodzenie wandeczyków, miast Lyonu i Tulonu. Po rozmaitych rozprawach za i przeciw dodatkowi, artykuł pierwszy został odrzucony. Lecz nierównie

żywszą przybrały postać rozprawy, z powodu wniesionego dodatku przez jednego z głównych przeciwników Hr. *Roy*, byłego ministra skarbu.

Król dozwolił wystawić dla oglądania w *Jardin de Plantes*, swoją kolekcją mineralogiczną, która jest jedną z najdokładniejszych w Europie, zakupioną ona została za 300,000,00 franków.

Stosownie do rozkazu dziennego, który w rozmaitych dywizjach wojskowych został ogłoszony, wojska złożyły żałobę d. 16 kwietnia, którą po zgonie *Ludwika XVIII* nosiły; zdjęta została czarna krepa z chorągwi i z bębnow.

— Dnia 15. —

(z *Gazety Warszawskiej*).

Zapytania, czyli żółta gorączka jest zarazliwą lub nie? nie było dotąd zupełnie rozstrzygnięciem; czego jednak teraz spodziewać się możemy, albowiem światły doktor *Chervin*, który przez 10 lat jedynie dla dóycia natury tej choroby odbywał podróże w okolicach Ameryki, w których najbardziej panuje, ogłosi wkrótce wypadek swoich postrzeżeń.

Arcey-biskup w *Rouen*, wielki jałmużnik francuzki, wydał między innymi następujące rozporządzenie: „Zadnemu księdzu nie wolno mieszkać z innymi osobami płci żeńskiej, prócz tylko swojej matki lub siostry; nie wolno mu także trzymać służącej, któraby miała lat mniej niż 50. Wszystkie śluby zawarte przed urzędnikiem stanu cywilnego, są uważane przez władzę kościelną za żadne. Matki, któreby dzieci swoje w pierwszych 10 dniach nie dały do chrztu, mają być ekskomunikowane, i później nie mogą ich póty dać ochrzcić, póki nie otrzymają rozgrzeszenia. Xięża powinni często zwiedzać szkoły, przekonywać się o postępie uczniów, i regularnie o tem donosić.“ Ostatni artykuł wyraża: „Gdy Arcey-biskup nie może się osobiście przekonać o dopełnianiu powyższych przepisów, w każdej więc gminie będzie dwóch dozorców, którzy nad tem czuwać i jemu donosić są obowiązani.“

Xiądz *Pradt* ukończył niedawno nowe dzieło pod napisem: *Prawdziwy systemat Europy względem Grecyi i Ameryki*.

— Dnia 18 —

Król Jmć przewodniczył wczora na radzie ministrów.

Podług urzędowej wiadomości Xiążę *Saski Mozymilian*, wracając z *Madrytu* do *Drezna*, przybędzie d. 25 b. m. do *Barcellony*, a d. 30 b. m. do *Narbonne*, i przez *Bordeaux*, *Tours* i *Orleans* stanie d. 8 maja w *Paryżu*.

— Dnia 19. —

Xiążę *Anhalt-Köthen*, który tu przybył pod nazwiskiem *Hrabiego Lindau*, był onegdaj stawiony przed Królem Jmcią i rodziną jego.

(z *Kuryera Warszawskiego*).

Między osobami, które z powodu koronacyi Króla mają być ozdobione najwyższymi orderami państwa francuzkiego, wymieniają prezydenta Izby deputowanych Pana *Rawe*, który ma otrzymać order *ś. Ducha*.

Xiążę *Metternich* w czasie swej podróży do *Medyolanu*, odwiedzi w drodze do *Marsylii* piękną widok ze skały pod *Awinjonem* i sławne źródło *Woklus*, niemniej starożytności miasta *Nim*.

W pierwszym teatrze francuzkim w *Paryżu* dano niedawno nową tragedję Pana *Kauberus* pod tytułem: *Judyta*, niektórzy krytycy nazywają tę sztukę *Dziewicą Orleańską żydowską*.

Gdy poseł francuzki oznaymił Królowi hiszpańskiemu, że wojsko francuzkie opuszcza Hiszpanię; miał mu odpowiedzieć, iż życzy sobie, aby Francya wystawiła flotyllę przy brzegach Hiszpanji, przeciw włóczącym się konstytucyonistom i kontrabandzistom.

HISZPANIA.

Madryt d. 4 kwietnia.

(z *Gazety Warszawskiej*).

Rozchodzi się tu pogłoska, iż jeneralny ka-

pitan *Martinez*, ogłosił niepodległość wysp Filipińskich. Podczas wojny z *Napoleonem* dał dowody mężstwa w Katalonii, zwłaszcza przy oblężeniu twierdzy *Figueras*, której dzielnie bronił. Gdy *Riego* ogłosił konstytucyę, rząd zalecił mu, aby go ściagał; lecz zamiast uderzenia na niego, połączył się z nim. Xięża na wyspach Filipińskich są nieprzyjaciółmi jego, co nie mało działa na umysł tamecznych mieszkańców.

— Dnia 5. —

Król *Jmé* w towarzystwie dwóch *Infantów*, braci swoich, *patryarchy indyjskiego* i *nuncjusza papieżkiego*, odbył w *Wielki Czwartek* obrząd umywania nóg dwunastu ubogim. Kazał im potem *Monarcha* dać kosztowną biesiadę, na której znajdowała się *Królowa*, *Xiężę Saski Maxymilian* i *Xiężniczka Amelia*, jej siostra. Tegoż dnia *Król Jmé* byłby zaczął zwiedzać kościoły, gdyby temu nie przeszkodził deszcz obfity, który w teraźniejszej suszy jest dobrodzieystwem niezmiernie przydatnem dla zboża i innych roślin.

List z *Barcellona* pod d. 2 b. m. wyraża: „Słychać, iż na żądanie *generała Reiset*, aby twierdze opatrzone w żywność na 3 miesiące, oświadczył *Pan Frigola*, iż nie ma pieniędzy. Spodziewamy się zmniejszenia band złodziei w tutejszych okolicach, a to z powodu żniw. *Naybardziey* wzmogły się kradzieże w okolicy *Urgil*.”

Gazeta manilska umieściła obszerną wiadomość o trzęsieniu ziemi, które od dnia 29 września, aż do 25 października, prawie bez przerwy dało się czuć na wyspach Filipińskich. *Gmachy publicznie* mniej więcej uszkodzone zostały. Dnia 30 października okropna burza sprawiła wielkie zniszczenie w porcie *Cativel*; wszystkie będące tam okręty poniosły znaczną szkodę.

— Dnia 8. —

Ogłoszono już wyrok na dawniejszych konstytucyjnych urzędników stolicy tutejszej. Jednego z nich skazano na 4roletnie zamknięcie w klasztorze, innych na karę pieniężną lub wygnanie o 10 mil od stolicy, a wszystkich na ponoszenie wydatków prawnych. Sąd, który taki wyrok wydał, zajął się nową sprawą urzędników municypalnych, którzy nie są obecni w kraju.

Rozeszły się tu niepomyślne pogłoski względem *Galicji*, gdzie *Valdeorras* zebrał bandę, z którą włóczy się po prowincyi i wybiera kontrybucyę.

— Dnia 9. —

(z *Korrespondenta Warszawskiego*).

Gdy *Junta* czyszcząca, uznała się za niewłaściwą do oceniania pożytecznego postępowania radców stanu, i innych urzędników stanu; wyznaczył przeto *Król* nową w tym celu *juntę*, pod przewodnictwem *P. Calderon*, byłego członka *rejencyi królestwa*.

Od granic hiszpańskich dnia 12 kwietnia.

(z teyże gazety).

Nim młody *Murat* został na wolność wypuszczony, musiał podpisać deklaracyę, że nigdy nogą swoją na ziemi hiszpańskiej nie postanie, a w przeciwnym razie, poddaje się całej surowości praw przeciwko wygnańcom przepisanych.

Za *generałem Empecinado*, który na śmierć skazany został, proszono *Króla* o ułaskawienie. — *Generał Casteldorias* siedzi ciągle w więzieniu w *Olyenza*: prócz żony, nikomu widzieć się z nim niewolno.

Zdaje się, że nowa zmiana ministrów jest bardzo bliską. *Posel Zjednoczonych Stanów Ameryki północney*, miewa częste konferencye z ministrem interesów zagranicznych, lecz podobno wzajemne stosunki nie są bardzo przyjacielskie. Na okręt *Stanów Zjednoczonych*, który w tych

dniach do portu *kadykskiego* zawinął, zostało włożone *ambargo*.

W *Kadyzie* wszystkie więzienia są zapelnione winnemi; znaczna ich część wypuszczono jednak na wolność, z powodu niedostatku funduszków na ich utrzymanie.

TURCYA.

Od granic tureckich dnia 3 kwietnia.

(z *Korrespondenta Warszawskiego*).

Nowa grecka pożyczka ma być wyłaconą w piastach, mających z jednej strony *Grecyę*, a na drugiej kłos zboża, latrośl winną i różyczkę oliwną. Jest to środek zapobiegający wyprawdzeniu pieniędzy za granicę *Greyci*.

Gazeta Smyrneńska Dostrzegacz Wschodni, wychodząca pod wpływem *Tureckim*, nie zaprzecza temu, że *Grecy* odebrali znaczne zasilki pieniężne, i okręt parowy z *Ameryki*. Taż *Gazeta* umieściła obszerną krytykę dzieła *P. Pouqueville*, pod napisem: *Historya odrodzenia Greyci*.

Słychać że rząd *Grecki* nie będzie śmiercią karał *naczelników rokoszu*, który przeciwko niemu był wymierzony. *Utrzymują* niektórzy, iż to czyni przez politykę, inni że z obawy.

Od *Konsula austriackiego* w *Bukarescie*, odebrano pocieszającą wiadomość, że zaraza na *Woloszczyźnie* zupełnie ustała. *Kordon zdrowia* z téj strony na granicy *austriackiej* zaprowadzony, ściągniętym zostanie; tymczasem zaś zmniejszono dotychczasowy czas *kwarentanny* na dni 10, gdy dotąd, *ludzie* przez dni 20, a *towary* przez dni 40 zatrzymywane były.

NIDERLANDY.

Bruzella dnia 17 kwietnia.

(z *Gazety Warszawskiej*).

Xiężę Sasko-Weymarski Bernhard, *naczelny dowódca* we *Flandryi Wschodniej*, przedsięwzięnie, za zezwoleniem *Monarchy* naszego, podróży do kraju *Zjednoczonych Stanów Ameryki północney*.

Otwiera się nakoniec (pisze *gazeta berlińska*) nowa era dla przemysłu i zarobku. Rozważajcie kraje południowo-niemieckie chcą znieść *kontory celne*, które wolnemu handlowi *plodami* ich przeszkadzały; *Szwajcarya* łączy się z niemi, a *Anglia* zmienia dawne swoje ustawy względem *zełglugii*; więcej nawet czyni, bo *zniżone cło* rozciąga do *towarów*, wprowadzanych ze *stałego lądu*. Cóż w tym stanie rzeczy i przy takich przykładach przedsięwzięnie *Francya*? Czyli *bardziej* rozwinię swój systemat *prohibicyjny*? Wkrótce się to pokaże. Jeśli zna *prawdziwe* swoje interesy, w tym razie przyymie *zasady* słusznej *wzajemności*; przyzna, iż w *ekonomii politycznej* nie zawsze wypada *chcieć* wyłącznie *wyrabiać* wszystko, co *możność* fizyczna *dozwala*; przyzna, iż w wielu przypadkach, *przyjmując* *obce artykuły*, często otwiera się *nowy* *odbyt* dla *krajowych*. *Handel* *zamienny* *przywraca* *zawsze* *równowagę*.

Słychać, iż *dziennik paryzki Gwiazda* będzie *zakazany* w kraju naszym.

— Dnia 19. —

Odebrano wiadomość z *Indyy*, iż *Królowa* w *Boni* wypowiedziała *wojnę* rządowi *niderlandzkiemu*; *wojsko* nasze, które wyszło z kraju *niedawno* *zdobytego*, *oszańcowało* się w *Macassar*.

Kurs wileński na *assygnaty* od dnia 24 kwietnia *rubel srebrny* 3 rub 75½ k., *cz. zł. nowy* 11 r. 70 k., *imperyal* 37 r. 35 kop.

Pozwolono drukować. Z polecenia *J.W. Wojennego Litewskiego Gubernatora* *Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.*

w Drukarni Redakcyi.

Wilno dnia 27 kwietnia r. s. 1825 Roku.

Nowe książki.

2. W księgarni Józefa Zawadzkiego. Podróż młodego Anacharsysa do Grecyi około połowy czwartego wieku przed erą chrześcijańską przez Jana Jakóba Barthelemy, podług czwartego wydania paryzkiego przez autora ostatecznie przejrzanego i pomnożonego, przełożył z francuzkiego Łukasz Gołębiowski członek czynny Towarzystwa Królewsko-Warszawskiego Przyjaciół Nauk. Tomów siedm in 8vo majori z Atlasem in 4to karty topograficzne różnych okolic Grecyi obejmującym. Wilno nakładem i drukiem Józefa Zawadzkiego 1819-1825. Cena na miejscu rub. sr. 7 kop. 50, z przesłaniem pocztą rub. sr. 8 kop. 65. Ktoby zaś sobie życzył mieć Atlas kompletny w Paryżu sztychowany i kolorowany, może go osobno nabyć wraz z objaśnieniem w języku polskim ułożonem za cenę rub. sr. trzy.

Niżej podpisany zawiadamia Publiczność, iż folwark Narwidziszki ze wsią Werdakiemia w Ptcie Trockim o mil 7 od Wilna położony, zawierający dymow gruntowych sześć, pustoszny jeden i kątniczy jeden, a dusz męzkich 32 i żeńskich 32, obszerności włok 25, z fundowym i włościańskim zabudowaniem, z jeziorem na włok 4 wielkim, przy samym folwarku będącym; grunta, las i łąki dobre, ograniczony przez Dekret kompromisarski, co do dziedzictwa pewny, gdyż Darem przez NAYJASNIEYSZEGO MONARCHY postąpiony. Jakowy folwark jest do sprzedania na wieczność za bardzo pomierną cenę. Ktoby więc życzył nabyć raczy zgłosić się do niżej podpisanego dziedzica tego folwarku, mieszkającego w domu Podgurskich na rogu Rudnickiej Ulicy, pod N. 1209.

Odstawny Gwardyi Kapitan Paweł Holeńszczew Kutuzów.

2. Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż na uzyskanie liczącej się na nieświżkich żydach Matysie i Bencianie Ginzburgach po części prowiantskiej należności do 10,000 rub. assygn., przeznaczono na sprzedaż z publicznego targu dwa ich domy, jeden murowany, a drugi drewniany z jedną murowaną ścianą, położone w miasteczku Nieświżu, ocenione 4,500 rub. assygn., z których wyliczono rocznego dochodu 250 rub. ass.; a zatem życzący kupić takowe domy zechcą przybyć do tego Rządu dla targow na terminy, od pierwszego wydrukowania ogłoszenia, które później w St Petersburgskich albo Moskiewskich Gazetach nastąpi, 1szy za miesiąc, 2gi we dwa, a 3ci i ostateczny we trzy miesiące. Dnia 11 kwietnia 1825 r. Sowietnik Demian Czerniajew.

2. Sąd Ziemski Brasławski, remissą Sądu Głównego Lit. Wil. 2go Departamentu na sprawę konkursową funduszu zeszłego Teodora Waltera Radzcy Dworu przeznaczony; dekretem dnia 6 czerwca 1824 r. ogłoszonym; czyniąc satysfakcją kredytorom tegoż Waltera między innymi, dla dzieci jego domierzył wydział na summach gotowych: z którego to rodzęństwa gdy się znajdują nieletni, ażeby zatem pełne lata mający, takowych summ nie-

ściągali i nikomu onych niezawodzili do czasu prawami wskazanego, pod nieważnością wszystkich działań w tym przedmiocie zpełnić się mogących, Opieka Szlachecka pttu Wil. niżej niyszem zawiadamia. Roku 1825 kwietnia 22 dnia. W zastępstwie Marszałka, Prezydent Ziemski i Kawaler

(podpisano) Michał Sawicki.

Za zgodność: Sekretarz Szlachecki P. W. Zygmunt Siemaszko:

2. Podaie się do powszechney wiadomości iż w skutek Ukazu Rządzącego Senatu w dniu 27 febrnaryi terażniejszego 1825 roku wyszłego, odbywać się będą w Izbie Skarbowey Litewsko-Grodzieńskiej na oddanie w arędę odkupu piteynego w mieście powiatowym Prużanie targi w terminach: pierwszym 15, drugim 29 julii, a trzecim i ostatecznym 10 augusta terażniejszego 1825 roku. Ktoby więc życzył utrzymywać wyż wzmieniony odkup miasta Prużany, zechce się iawić do Izby Skarbowey Grodzieńskiej na oznaczone termina do targow z odpowiednią prawną kaucją. Roku 1825 mca apryla 21 dnia.

Radzca Wincenty Styczyński.

Kollegialny Registrator L. Malczewski.

2. Z ogłoszonych przez Rząd CESARSKIEGO Uniwersytetu Wileńskiego na licytacją folwarkow, pozostaia ieszcze do wypuszczenia w dzierżawę folwarki, Gieranony, Mieżany i Koziany, na licytacją których naznaczaia się nowe termina w dniach 27, 28 i 29 terażniejszego kwietnia. Roku 1825 dnia 22 kwietnia.

Sekretarz Felix Mierzeiewski:

Przybyły tu z Warszawy operator naciskow JPan Herszfelt, któren za pozwoleniem JEGO CESARZEWICZOWSKIEY WYSOKOSCI, ofiarował swoją pracę bezpłatnie dla żołnierzy, wyrzynaniem nacisków i różnego rodzaju narośli na nogach, donosi Szanowney Publiczności, że on może służyć Jey swą umiejętnością w następných sposobach:

1) Wszelkie naciski i nagniotki wyrzyna bez bolu i bez utraty krwi, tak, że więcey już niewyrosną.

2) Operuje wrośnięte paznogie bez żadnego bolu tak, że znowu swój właściwy rost dostają.

Zyczący mieć pomoc jego, mogą adresować się do niego, któren mieszka na Szklanney Ulicy w domu Gierszona Lury pod N. 226.

2. Excerpt oświadczenia z protokołu Sądowego Ziemskiego Brasł. w dacie poniżej wyrażoney zapisanego, pod pieczęcią urzędową Ziemską Brasławską w roku 1825 febr. 16 d. jest wydan.

Roku 1822 miesiąca augusta 23 dnia, na Sądach Ziemskich Ptu Brasł. stawając osobiście W. JPan Jan Papłoński Adwokat Brasł., o-

świadczenie poniżej wyrażające się, ku wpisaniu do protokołu Sądowego, podał, w tych słowach: Oświadczenie imieniem W. Izabelli Kwintowej Pisarz. Ziem. Ptu Brasł. czyni się w tem toku wydarzenia, iż zeszła Anna z Kwintów Zmiejowska Łowczyzna Wileńska, siostra żał. rodzona, wchodząc w szlubne związki za zeszłego Mikołaja Zmiejowskiego Łowczego Wileń. znaczną summę posagową z wyprawą w dóm jego wniosła, któren prawdziwym przywiązaniem powodowany, przez dokument rezygnacyjny w roku 1796 gbra 26 dnia postanowiony, i w metrykach WW. X. Litt. przyznaniem stwierdzony, ziemoc majątki Boratın i Fedorynki, ze wszystkimi attynencyami w Guber. Wołyń. położone, tudzież wszelki zbiór ruchomy, do własnictwa żony przeniósł, jakoż po zejściu męża zeszła Anna z Kwintów Zmiejowska, prawnie wyż rzeczony fundusz zaposydowała, i ony jako bezpieczną aktorka dzierżała, w kolej za całym funduszem ruchomym, znaczny walor stanowiącym, na rezydencyą w dóm zeszłego Szczyta Kaszelana Brzeskie. Kawalera różnych orderów przeniosła się, i tam bez ostateczney woli testamentowej żyć zaprzestała, a tym porządkiem jako bezpotomna, całe swoje mienie prawnie posydowane, na żał. jako siostrę rodzoną, stosownie prawu artykułu 17 z Rozdziału 3 przeniosła, do której sukcesyi w roku 1812 obżał. Justyn i Bernard Zmiejowscy, najprzód przepytawszy się, cały fundusz ruchomy, znaczny walor stanowiący, z rąk zeszłego Kaszelana Szczyta przyjęli; fundusz zaś ziemny, zeszły Michał Kukleński, za niejakaś tranzakcyą, jakoby w roku 1810 przez zeszłą Zmiejowskę wydaną, żadnym przyznaniem utwierdzoną, nieprawnie zaposydował, a tą koleją cały fundusz siostry żał. przez obce ręce przechodząc, podstępnie z własnictwa naturalney sukcesorki wydarty został, wśród której operacyi, zaocznie nad obcym funduszem dopełnianey, żał. odległe w powiecie Brasł. w Guber. Wileń. rezydując, ani o zgonie siostry rodzoney zeszłej Zmiejowskiej, ani też o obrótach zaocznych nad jey funduszem domierzanych, nie wiedziała, albowiem nieprawni przywłaszczyciele obławem niesłusznym zajęci, o zgonie zeszłej Zmiejowskiej wedle prawnego zwyczaju zaawizować nie chcieli, poczem gdy o nieprawny zabór majątków ziemnych Boratına i Fedorynki przez successorów zeszłego Michała Kukleńskiego, zaposydowanych, spór z obżał. Zmiejowskimi wytoczył się, wówczas obżał. Zmiejowscy, chcąc siebie w dochodzeniu umocnić, pierwszykroć w roku 1814 w powiat Brasławski przybywszy, o zgonie Anny z Kwintów Zmiejowskiej siostry żałcey donieśli, w kolej wystawując szczerpły spadek sukcesyi, ze złożonego Dokumentu przeświadczała, że obżałni Dulembowie rodzeni siostrzani żałcey, cały spadek na osobę obżałowanych Zmiejowskich przenieśli, a tym powodem żałca różnemi okolicznościami nieszczęścia dotknięta, nie będąc dla podeszłego wieku w stanie, w odległej Guber., procederu prowadzenia, podobnież przez dokument rzeczony w roku 1814, lutego 2 dnia wydany, et eor. przed aktami Ziem. Ptu Brasław. przyznany, stopień sukcesyi z głowy zeszłej Zmiejowskiej spływającej, na osoby obżałnych Zmiejowskich przeniósł, nawzajem obżałni Zmiejowscy za odstępną pewną illość summy wy-

płacić obowiązali się, i lubo ten skutek żyćć Dokumentem oddzielnym zapewnili, jednakże dotychczas satysfakcyi nie czyniąc, do złożenia podstępnego procederu z obżałnemi Kukleńskimi powodem stali się, o zawodzie którego zaocznego procedowania, które wedle Konstytucyi 1726 żadney straty dla żałcey nie utwarzać, i do którego processu nigdy żał. oczewisto podanym pozwem wcieloną nie była, na czém najsolenniejszy jurament ofiaruje, lubo dekretem oczewistym Ziem. Ptu Żytomir. w roku 1815 8bra 30 dnia ogłoszonym, tranzakcyą pod rokiem 1810 przez zeszłego Michała Kukleńskiego na majątki Boratın, i Fedorynek, od zeszłej Zmiejowskiej jako by zdobyta, jako nieprzyznana, i formy prawa nie nosząca, oraz w terminie aktami nie zasilona, zgodnie z prawem Art. 1 i 3 z Rozdziału 7, podniesieniu uległo, i lubo aktorstwo wyż rzeczonych dóbr do własnictwa prawnych successorów powrócono, wszakże drogą apelacyi Sąd Główny Guber. Wołyń. Departamentu Cywilnego, dekretem oczewistym w roku 1817 marca 21 dnia nastalym, najmniejszey definicyi, względnie skutkow dekretu oczewistego Ziem. Ptu Żytomir. nie czyniąc, dwa dokumenta rzeczne, pierwszy przez siostrzanów Dulembow, drugi przez żalującą na osoby Zmiejowskich wydane, podniósł i skasował, a tym powodem rescysią dopełniwszy, prawnych successorów do pierwszego stopnia zwrócił; po takim ustanowieniu sprawy obżałni Zmiejowscy, dobrowolnie wszelkie papiery wespół z oryginalnemi dokumentami rzecznyemi, i do rąk żałcych zwrócić postanowili, jakowe papiery przez różne ręce przechodząc, za ledwo dopiero do żałcych oddane zostały, z których o wiadzionym procederze, i o skutkach jego pierwszykroć wiadomość powzięła, a gdy Sąd Główny Woł. przez dekret powyżey wymieniony, przyście obżał. Zmiejowskich w poszukiwaniu sukcesyi po zeszłej Zmiejowskiej, dla tego za nieważne poczytał, że dokument rzeczny od żałcey wydany nie był poszlinowany, a zatem żał. jako prawdziwa sukcesorka, naturalnego własnictwa prawem wskazanego nie postadła, a tym porządkiem cały proceder zaocznie wiadziony, wedle zamiaru Konstytucyi 1726 roku dla żał. najmniejszego preiudicium nie odkrywa, a gdy pierwszykroć odolepionych obrótach jest zawiadomiona, przeto obżałnym Kukleńskim nie prawym possessorom Boratına i Fedorynek zapowiada, że ich czynność zaoczna, formy prawa nie nosząca, i na stratę sukcesorki udziałana, pod żadnym pozorem ustalać na dziedzictwie nie może, a jako nullo jure dóbr Boratına i Fedorynek w Gubernii Wołyńskiej położonych, są possessorami, obok czego, że z obżałowanymi Kukleńskimi, o majątki ziemne, a z obżałnymi Zmiejowskimi o zabraną ruchomość po zeszłej Zmiejowskiej pozostała, czynić będzie prawem zapowiada, i na ten przedmiot niniejsze Oświadczenie dla wiadomości wszystkich stron przez Kuryera Lit. awizuje, w Protokole podpis taki. W imieniu Aktorki podpisuję Plenipotent Jan Papłoński Adwokat Brasławski.

Correctum Stanisław Bakimowicz Ziem. Brasław. Regent.

Wolno drukować, świadczę Anzgary Maślowski Ziem. Brasław. Prezydent.

2. ALEXANDER PIERWSZY IMPERATOR SAMOWŁADCA WSZECH ROSSYI KROL POLSKI etc. etc. etc.

Urodzony Józef Billewicz Marszałek b. pttu Rosyjskiego, pozywa przed Sąd Taxatorsko-Exdywizorski na rozdział funduszu s. p. Ignacego i Jana Billewiczow udeterminowany, w mieście Rosieniach exystujący, WW. Wincentego Jatowtta Sędziego b. Granicznego pttu Wileńskiego, Adama Montwilly Sędziego Gran. pttu Rosyjskiego, Xiędza Jakuba Omulskiego Kanonika Inflandzkiego Plebana Eyragolskiego, Teklę z Syriatowiczow Prez. Grodzką pttu Rosyjskiego matkę, Tomasza i Franciszka Synow Billewiczow, Joachima i Ewę z Terebyszow Rotmistrzow Rodzicow; Stanisława Assessora Syna Billewiczow, Floryana Miniatta Chorążego i jego wlewkobiercę Wincentego Zyckiego Podczaszyca, Xięcia Józefa Giedroycia Jenerała woyska Francuzkiego, Samuela Medekszy Podkomorzego Kowieńskiego, Teodora Medekszy i jego potomstwo, Antoninę Strażnikowę matkę Wincentego syna, Teklę i Johannę córki Białozorow Sukcessorow s. p. Kazimierza Białozora Strażnika, Alexandra Gorskiego Sędziego Granicznego pttu Telszewskiego i Piotra Piłsudskiego Regenta Grodzgo pttu Rosyjskiego Opiekunow, Barbarę Billewiczównę Pisarzównę aktorkę, Wincentego Billewicza Sukcessorkę, Jerzego i samą z Jatowtow Bielawskich Szambelanow, Floryana Kupścia, oraz Starozakonnych Leyzera Nochimowicza Leyboszyca, Nisela Joselowicza Lakiernika, Lupera Jankielowicza Warnupskiego, Izraela Jankielowicza, oraz dalszych pretensorow i Debitorow zeszyłych s. p. Ignacego i Jana Billewiczow mianowicie oto: s. p. Ignacy Billewicz Podkomorzy pttu Rosyjskiego gdy żyć zaprzestał, samo ieden Jan Billewicz Jenerał wszelką jego pozostałość zapossydował, ciężar zatem długow Podkomorzego stał się ciężarem Jenerała, jako posiadającego po nim cały apadek, poczem skoro Jan Billewicz Jenerał przez śmierć dni życia ukończył, żalcy Józef Billewicz Marszałek podług prawa natury jako brat, a ztąd niedysputowany sukcesor, nietykając się zeszyłych Ignacego Podkomorzego, Jana Jenerała Billewiczow funduszu, zaraz przez oświadczenie 1816 r. marca 30 w Ziemstwie pttu Rosyjskiego uczynione, na satysfakcyą dla Kredytorow, (w rzędzie których i sam dość iest ważnym) oddał, z kolei na instancyą żalcego Deltora Sąd Główny Littko Wileński 2go Departamentu 1818 r. 7bra 24 determinując na ich fundusze konkurs, sprawę tę ze wszystkimi do niniejszego konkursu wpływającymi osobami przed Sąd Ziemski pttu Rosyjskiego odesłał, gdzie 1819 r. maja 8 jeden, 1821 r. apryla 22 drugi, 1825 r. marca 17 trzeci, akcessoryjne już zapadły Dekreta. Żalcy Deltor w moc dowodow pisma, mając do tego funduszu na Taxę i Exdywizyą oświadczonego kilkakroć tysięcy złotych Polsk. czystey pretensyi, celem więc utrzymania satysfakcyi, powołując wszystkich s. p. Ignacego Podkomorzego Jana Jenerała Billewiczow do iednoczasowey rozprawy Kredytorow pozywa oraz Debitorow jako to: obżalnych Xięcia Józefa Giedroycia Jenerała, Sukcessora s. p. Romualda Giedroycia 1812 r. junii 24 złt Poll; 3,000. żyta purow 600, grochu purow 20, Jęczmienia purow 120. Teodora Medekszy i jego potomstwo 1812 r. junii 5, żyta purow 150. Samuela Medekszy Podkomorzego 1814 r. apr.

8 cz. złt. 80; sukcesorkę Wincentego Billewicza Pisarza, Barbarę Billewiczównę, jey Opiekunow Gorskiego Sędziego i Piłsudskiego Regenta oraz Białozorow fundusz utrzymujących 1811 roku apryla 23 rub. sr. 3189; Jerzego Bielawskiego 1814 roku, 7bra 16 rubli sr. 420; Floryana Kupścia 1812 r. rub. sr. 75; tudzież obżalnych żydow Lupera Nochimowicza Leyboszyca 1810 rub. sr. 50 i złt. pol. 300. Nisela Joselowicza lakiernika 1813 r. 7bra 5 rub. sr. 538. Lupera Jankielowicza Warnupskiego 1808 apr. 23 złt. poll. 935. Izraela Jankielowicza 1808 r. julii 20 żyta purow 20, dla tychże zeszyłych Ignacego i Jana Billewiczow zawiniających, na rzecz żalcego Deltora i Kredytorow wyspecyfikowane należności z procentami i expensami prawnymi przysądzić, mimo wyroku Remissyynego Sądu Głównego, mimo oraz przewodzącego się konkursowego dzieła, gdy niektórzy pretensorowie w udzielnym porządku popierając swe stosunki, narażają na bezpotrzebne tłumaczenie się i wydatki, przeto ich penami ewokacyynemi ukarać, a także iżby nadal nieważyli się ewokować zastrzedz. Pretensye summowne żalogo Deltora na dowodach pisma oparte zreknoskować, w porządku wydzielenia schedy w Misinnach i ulokowania Kredytorow Podkomorzego wezwać. Amissyą na nieobstawiających pretensye zapisać, wymiar ziemi w Misinnach Komornikom spełnić nakazać, gdy oraz dotąd nie uzupełniono inwentacyi oną ułatwić, i to wszystko cokolwiek rodzaj sprawy wymagać będzie udecydować.

Roku 1825 marca 24 dnia Woźny świadczę iż tego pozwu Edyktalnego kopie z Autentykiem zgodne z instancyi JW. Józefa Billewicza Marszałka b. pttu Rosyjskiego oczewisto WWJPP. Wincentemu Jatowtowi Sędziemu Gran. pttu Wileńskiego, Adamowi Montwillowi Sędziemu Gran. pttu Rosyjskiego, Tekli z Syriatowiczow Prezydentowey matce, Tomaszowi i Franciszkowi synom Billewiczom, Joachumowi i Ewie Rotmistrzom Rodzicom Stanisławowi Assessorowi Billewiczom w Rosieniach; Floryanowi Miniattowi i Wincentemu Zykiemu w Zychiskach. Xięciu Józefowi Giedroyciowi Jenerałowi woysk Francuzkich, oraz Medekszom w Bobcinie; Jerzemu Bielawskiemu Szambelanowi w Kieboyciach, Antoninie Strażnikowey, Wincentemu synowi, Tekli córce Białozorom. Alexandrowi Gorskiemu Sędziemu Gran. pttu Telszewskiego, Piotrowi Piłsudskiemu Regentowi Opiekunom a Barbarze Billewiczównie Pisarzównie aktorce w Rosieniach, wszystkim w powiecie Rosyjskim popodałem, dalszym zaś jako pomieszkania niewiadomym do Drzwi Sądowych pttu Rosyjskiego przybiłem, i termin rozprawy przed Sąd Taxatorsko-Exdywizorski na rozdział funduszu s. p. Ignacego Podkomorzego Jana Jenerała Billewiczow udeterminowany w mieście Rosieniach exystujący zawiadomiłem.

Józef Iwanowski Woźny Sądowy pttu R. Roku 1825 miesiąca kwietnia 3go dnia. Przed Aktami JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ziemskimi pttu Rosyjskiego stawając obecnie Woźny rellacyą podanego pozwu urzędowie zeznał.

Przyjąłem Teodor Juszkiewicz R. Z. P. R. Takowy Pozew Redakeya Kuryera Litgo może przyjąć do druku Stanisław Olechnowicz Prezydent Z. R.

5. JPan Löffler approbowany od wielu Uniwersytetów Denty-
sta, oznaymuie Prześwietney Pu-
bliczności, iż chce się stać jey u-
żytecznym: godziny zaś są wyzna-
czone zrana od 8 do 12, po poł-
dniu od 2 do 6; mieszka w Domu
Molla na ulicy Subocz pod N. 32.

5. Podaie się do wiadomości, że w domu
Bartoszewiczów na Skopówce pod N. 182 jest
Kareta poczwórna do sprzedania JW. Porfire-
go Ważyńskiego Prezydenta Granicznego O-
szmianskiego, ktoby życzył oną nabyć w każdym
czasie widzieć może.

3. Roku 1825 mca apryla 10 dnia, Sąd
Taxatorsko/Exdywizorski massy funduszu ze-
szłej Rozalii z Koziełłow Rudominowej Sę-
dziny Grodz. Brasławskiej, w skutek Remissy
Sądu Ziemskiego Brasławskiego rozpoczynszy
poruczone sobie dzieło, że niezawodnie w dniu
20 apryla Roku idącego do oczewistego rozbio-
ru przystąpi, wszystkie strony interessowane
przez niniejszą awizacyą obwieszczać i że
na niestawiających Wierzycieli rzeczoney W.
Rudominowej w regulować się mogących sto-
sunkach wieczną amissyą zapisze, tym ogłosze-
niem zapowiada.

Ziemski Brasław. Prezydent Masłowski.
Sędzia Ziemski Brasł. Adam Klott.
Ziem. Brasł. Sędzia Michał Hryncewicz.
K. Hryniewicz Ziem. i Gran. Brasł. Regent.

3. Niżej piszący się, mieszkający w domu
Maxa na ulicy Trockiey mam do sprzedania
cztery Pantaliony nowe, robione przezemnie z
drzewa Mahoniowego mechaniki Angielskiej
dobrego tonu, w nowym i naydoskonalszym
guście, ieden z tych można widzieć w mieszka-
niu JP. Rennera, mieszkającego w Domie Do-
minkańskim bractwa Rożańcowego, na uli-
cy Szklanney pod N. 225. Johan Noak.

3. Niżej piszący się mieszkający w Kar-
dynalii naprzeciw Świętego Jana, mam do
sprzedania Bryczkę krytą nową sukmem wybi-

tą ze środka, za mierną cenę, a przeto ktoby
sobie życzył ią nabyć niech się raczy do mnie
zgłosić. Siodlarz Marcin Żyliński.

5. Przedaie się podwójna Kareta, tera-
zniejszey mody, bardzo mało używana, którą
widzieć i o cenie oney dowiedzieć się można
u P. Kostry we własnym jego domu na ulicy
Wilenskiej. Na teyże samey ulicy przedaią się
cztery piękne i młode Gniade Konie w domu
Leyboszyca, o cenie dowiedzieć się można u
JP. Milewskiego w tymże domu mieszkającego.

3. Uwiadamia się, że Apteka sukcesorów
Gryzera w murach XX. Dominikanów S. Ducha
sytuowana, wypuszcza się w trzyletnią arędę.
O cenie i dalszych szczegółowych warunkach,
można się dowiedzieć u mieszkającej tamże
byłej Gryzerowej.

3. Piwo Słonimskie przedaie
się w Domie Molinarego obok
Handlu Kadynacego.

Konie do zbycia.

5. W domu W. Wysogierdowej pod N. 79
przy ulicy Sawicz, są do sprzedania razem lub
parami, cztery konie gniade gatunkowe, życzą-
cy nabyć, zechce się zgłosić do tamecznego loka-
ja Franciszka Bartoszewicza.

2 Niżej podpisany, wyprzedawszy kupcowi
trzeciej gildyi JPanu Dawidowi Dawacemu Cu-
kiernię w Wilnie w domu Frohlanchow pod N.
74 położonym utrzymywaną, od którego umowio-
ne pieniądze za Cukiernię spełna odebrawszy, mam
honor Publiczność tuteyszą zawiadomić, i razem
wezwać wszystkich jeżeli jacy bydź mogą pre-
tensorowie, aby do mnie z swemi pretensyami i
dowodami nie zaś do JP. Dawacego jawili się.
Nawzajem upraszam mych debitorów, ażeby ra-
czyli jawić się z swemi należnościami do mnie mie-
szkającego dopiero w domu szpitalnym tak nazwa-
nym, naprzeciwko poczty położonym. Datt w
Wilnie 1825 roku apryla 25 dnia. Ulrich Boull;

Wyjeżdża za granicę.

3 W. Andrzej Kulczycki obrońca prawny
przy Komissyi Radziwiłłowskiej, wyjeżdża do
Galicyi, do Lwowa ze służącym Felixem Swi-
derskim na miesiąc trzy.

U w i a d o m i e n i e.

Nauka łowiectwa we 2ch tomach in 8vo ze 40 arkuszy złożona, której tom pierwszy w
roku 1823 wyszedł, od wielu myśliwych łaskawie przyjęty, zawiera w sobie opis wszelkiego
gatunku psów do pola używanych, ich początkowe hodowanie, układanie i leczenie, oraz wy-
szczególnienie narzędzi, pod nazwiskiem broni w myśliwstwie używanej, a szczególnie ogni-
stey, tudzież wyłożenie dokładne zasad doskonałości myśliwskiej dobrego strzelania.

Tom drugi i ostatni teraz tylko z druku z rycinami wyszły, zawiera także wiele ciekawych
i pożytecznych wiadomości dla myśliwych i ekonomią lesną i wiejską trudniących się. Skła-
da się z opisu historyi naturalney zwierząt, zalecających się dobrocią pokarmu lub innymi uży-
tkami, dla tego wyłożone są sposoby polowania na nie, jak można nayoszczędniejszy i bynaj-
mniej ich liczby nie wytępiające. Przeciwnie zaś na zwierzęta szkodliwe w gospodarstwie le-
snem i domowem, podane są rozmaite sposoby do wytępienia ich, a szczególniey urządzania
pomyślnych obław na wilkow, licznie u nas zagnieżdżonych, oraz zastawiania rozmaitych żelaz
i sideł na nie, stowem takie nawet sposoby, które nie są kosztowne i dla każdego rolnika wy-
konać z łatwością się dające. W części ostatniey tego tomu, opisano dawne sokolnictwo, ga-
tunki sokołów do niego potrzebne, oraz hodowanie i układanie ich do pola, tudzież o wszel-
kich sposobach polowania na ptastwo lesne, błotne i wodne, z dobroci zwierzyny u nas zale-
cające się.

Dzieło to jak pierwsze jeszcze dotąd w języku polskim napisane, tak nie tylko użytecz-
ne być może dla trudniących się leśnictwem i ekonomią wiejską, lecz szczególniey dla miło-
łośników polowania wiele zawiera potrzebnych wiadomości. Dostać można w Wilnie w każdej
księgarni. Cena exemplarza rub. srebr. 2 kop. 50.

Wilno dnia 27 kwietnia v. s. 1825 Roku.

JP. Bartholomeo Bosko, ma honor uwiadomić Przeświałną Publiczność, iż jutro we wtorek t. j. d. 28 kwietnia r. b., o godzinie pół do ósmey wieczorem będzie miał honor dać ostatnią reprezentacją sztuk swoich w domu WW. Müllerów przy ulicy Niemieckiej w sali redutowey. Szczegóły ogłoszone będą przez afisze. Sala urządzona w guście amfiteatru tak, że Publiczność naywygodniey wszystko widzieć będzie mogła. Cena mieysc: krzesło numerowane rub. 1.. Drugie mieysce kop. 50, trzecie mieysce kopiejek 50. Biletow dostać można w każdym dniu od godziny 9 do 12 zrana, i od godziny 2 do 4 po obiedzie u JPana Bosko mieszkającego w domu JW, Prezydenta Sądu Gł. i Kawalera Żaby przy ulicy Ostrobramskiej na dole od ulicy po lewey ręce.

1. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego Całą Rosyą etc. etc. etc.

Urodz. Heronim Chmielewski Sędzia Gran. powiatu Oszm. pożywa w skutek dekretu Sądu Główn. Lit. Wileń. 2go Departamentu w roku terażn. 1825 mca februaryi 24 dnia zapadłego, przed Sąd Ziemski powiatu Oszmiańskiego na rcki następne što trojeckie do sprawy z Urodz. Antonim Michałowskim Sędzią Gran. tegoż. ptu tyczącej się, Urodz. Józefa Tułowskiego mogącego bydź sukcesorem po zesłym Józefacie Tułowskim, i innych wszelkiego imienia i nazwiska jako żał. nieznanym i niewiadomym, w prośbach a przysłuchanie się i uległość we wszystkim zapaść mającemu Dekretowi, oraz o to wszystko co tylko z prawa wypadać będzie.

Roku 1825 mca kwietnia 20 dnia Wożny niżej podpisany świadczę, iż tego pozwu kopią z autentykiem zgodną w sprawie WJP. Heronima Chmielewskiego Sędz. Gran. ptu Oszm. JP. Józefowi Tułowskiemu mogącemu bydź sukcesorem po zesłym Józefacie Tułowskim i dalszym wszelkiego, imienia nazwiska i urzędu z mieysca pobytu i osiadłości niewiadomym do drzwi sądowych Ziemskich przed Sąd Ziem. ptu Oszm. na roczki następne što Trojeckie do prawnego przypadnienia sprawy przybiłem.

Michał Arciszewski Wożny ptu Oszm.

Roku 1825 mca apryla 20 dnia przed aktami Ziem. ptu Oszm. stawając osobiście Wożny w górze wyrażony, kwit swój relacyjny podanego pozwu ustnie zeznał.

Przyjąłem i że jest w aktach świadczę Witalis Raczkiewicz Rejent Ziem. ptu Oszm.

R. 1825 mca kwietnia 21 dnia iż takowa cytacja może bydź umieszczona w Gazecie Kuryera Litewskiego poświadczam. Sędzia Ziem. ptu Oszmiańskiego Justyn Czernicki.

1. W domu Wileńskiego Towarzystwa Dobroczyńności w sklepie ubogich znajduje się do przedania Zwierciadło ekranowe duże w mahoniowych ramach, żerandole stolikowe francuzkie z brązu, i inne rozmaite meble, które w każdym czasie widzieć i za pomierną nader cenę nabyć można.

1. Niżej podpisany fabrykant instrumentow ma honor Szanowney Publiczności donieść, że

nowo zrobiony do przedania pantalion z mechaniczną angielską, tonu naylepszego, na sześć oktaw w guście naynowszym, ktoby sobie życzył takowy nabyć znajdzie w domu W. Bukszy na ulicy Wileńskiej pod N. 408.

Carl' Johanzen.

1 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski do majątności Kowalewa alias Horodka w Gubernii Witebskiej w Ptcie Lepelskim leżącej dziedzictwa zesłego ś. p. Józefa Sielanki Mieczn. Witebs., a dzisiaj ze stopnia jego oddającego na taxę Exdywizyą wieczną za onera swojego poprzednika W. Józefa Sielankę Porucznikowicza Woysk Pol. na skutek Remissy Ziem. Lepel. w roku terażniejszym 1825 januar. 16 dnia zapadłej, w dniu oznaczonym przybywszy, i pierwszo zjazdowe czynności ułatwiwszy, dopełnienie komportacyi w dniu 15 junii bieżącego roku w kancelaryi Ziemskiej Lepelskiej nakazawszy, dla zawiadomienia o tém strony, jeśliby się jeszcze jakie znaleźć mogły, przez trzykrotną Kuryera Litewskiego awizatę, iżby się ze swemi dopómkami na dzień 15 oktobra niniejszego roku do majątności Kowalewa alias Horodka sub amissione rei jawiły zawiadania. Dat 1825 r. febr. 27 dnia.

Kasper Łapicki Prezydujący Exdywizor.
Pius Szulakiewicz Sędzia.

Floryan Chrucki Sędzia Exdywizorski.

N. 260.

Działo się w Płocku d. 5 marca 1825 roku.

Obwieszczenie.

3. Trybunał Cywilny pierwszey Instancyi Województwa Płockiego.

W wykonaniu tak ogólnego przepisu prawa o konkursach i likwidacyach, jako też mianowicie w szczególności postanowienia JO. Xięcia Namiestnika Królewskiego z dnia 22 stycznia 1819, wedle którego Wierzyciele mass konkursowych i likwidacyjnych w ciągłej mają bydź wiadomości o stanie, w jakim się massa znajduje, i wydawać postanowienia dalszego działania, zwłaszcza w przedmiotach ważniejszych. Gdy samo upłynienie czasu od ostatniego zebrania się Wierzycieli w dniach 27 i 28 czerwca 1820 rozmaite spowodowało zmiany, które do wiadomości Wierzycieli podane bydź winny, a również w skutek uczynionych w tym czasie postępów w massie, rozmaite wynikły przedmioty, które wymagają wspólney narady i postanowienia Wierzycieli; szczególniey zaś powodowany uczynionem przez Sukcessorow Xawerogo Hrabi Działyńskiego do Akt massy Likwidacyjney Ignacego Hrabi Działyńskiego przedstawieniem, którem oświadczając chęć odstąpienia od rozmaitych pretensyi do massy zalikwidowanych, żądają rozpoznania innych i załatwienia stosunkow pomiędzy niemi a massą zachodzących, których wszakże Kurator massy w względzie przyznawania praw, odstępowania od processow i t. d. własną powagą załatwiać nie jest mocnym, ale raczey stosując się do przepisow § 77 do 83 Tit. 50 i § 73, 74 Tit. 51 ordynacyi processowey Pruskiej, oraz reskryptu Kommissyi Rządowey Sprawiedliwości co do tego przypadku w dniu 14

października 1824 wydanego, rozwadze i decyzji Wierzycieli pozostawić musiał; wzywa Wierzycieli massy spodkowo-likwidacyney Ignacego Hrabi Działyńskiego, aby w dniu 4 i następnych miesiąca lipca roku 1825 o godzinie 3 z południa w Płocku w pałacu sądowym w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego 1szej Instancyi Województwa Płockiego przed Edwardem Glassem Sędzią Trybunału, Decerentem massy Ignacego Hrabi Działyńskiego, jako delegowanym Kommissarzem stawili się osobiscie lub przez pełnomocników umocowanych specyalnie do czynności w terminie powyższym odbyć się mających, a to celem naradzenia się i wydania postanowień w przedmiotach massy, które onymże przez Delegowanego Sędziego do deliberacyi przedstawione będą; wzywa oraz Sukcessorow beneficjalnych Ignacego Hrabi Działyńskiego: aby czynnościom w terminie powyższym odbyć się mającym assistowali.

Lubo zaś w samym terminie zwołania, Wierzycielom przedstawiony zostanie tak postęp w massie od ostatniego zebrania się Wierzycieli uczyniony w stanie czynnym i biernym; ogólny obraz terażniejszego stanu massy; przeszkody ukończenie massy tamujące, oraz gruntowne wyjaśnienie przedmiotów Wierzycielom do deliberacyi przedstawić się mających, to jednak Trybunał chcąc poładz Wierzycielom sposobność wczesnego przygotowania się do terminu, i aby z tēm gruntowniejszem przekonaniem w samym terminie stanować mogli; uwiadamia ich, iż wszystkie powyższe dowody przed terminem na cztery tygodnie u Kuratora massy Ur. Turskiego Patrona przejrzyć i potrzebnymi objaśnieniami zaciągnąć mogą.

Wszystkie przedmioty w naznaczonym terminie Wierzycielom przedstawić się mające największej są wagi, dla czego Trybunał zwracając uwagę Wierzycieli na własny ich interes, wzywa: aby ile możność dązwoli sami osobiscie w tymże terminie stawili się, zwłaszcza że swiatle i zastosowane do interesu massy rozwiązanie przedmiotów, ich decyzji poddadz się mających, wróży nieplonną nadzieję rychłego massy ukończenia. Co do Wierzycieli w terminie niestawających, Trybunał przypomina rozporządzenie Dekretu Króla Imci Saskiego Xięcia Warszawskiego z dnia 15 lipca 1809, wedle którego niestawający poczytani są za przystępujących do zdania większości Wierzycieli w terminie przed Delegowanym zgłaszających się.

Prezes Turski. Sekretarz Szulecki.

2. Oswiadczenie imieniem WJP. Apolonii Woyszwillowny Chorąż. b. woysk Pol. w asystencyi Justyna Woyszwilly brata przyrodniego, z następnych pobudek czyni się: Felicjan Woyszwillo Chor. b. woysk Pol. Oyciec żalcey schodząc z tego świata w r. 1824, prócz punktow Testamentowych własną ręką pisanych w r. 1817 maja 31 dnia, przez które wyiaśnił, iż po zeszyłej Anieli Goyżewskiej żonie swey a matce żalcey wziął w posagu w gotowym groszu zł. Pol. 11,500, a dając z swoich względow zł. Pol. 3,500 przeznaczył wogóle dla żalcey zł. Pol. 15,000 prócz garderoby i sprzętow, żadnego innego, jako przynajmniej twierdzi Maryanna Woyszwilowa 4ta żona zeszyłego Oyca, Testamentu i Opiekunow niezostawił; a chociaż żalca Justyna Woyszwilly Brata z pierwszego małżeń-

stwa rodzącego się żadała mieć za Opiekuna, jednakże Dworzańska pttu Wilk. Opieka, żądanie takowe odmówiła, a za Opiekunow Jakóba Kiewlicza brata rodzzonego Maryanny Woyszwillowey oraz dalszych osob dla teyże obżalney Maryanny Woyszwillowey przyjaźnych przeznaczyła, oco żalca zaniósła skargę do Sądu Lit. Głigo Wilgo 2go Depart.. Nim więc otrzyma rezolucyą, tymczasem gdy Maryanna z Kiewliczow Woyszwilowa objawszy cały fundusz po Oyca żał. w majątku Pieniankach wszelkie zapasy gospodarskie jako to: zboże i len w znaczney ilości od lat kilka zebrany, niemniej koni, bydło i co tylko w domu się znajduie wyprzedaje, a co większa, summy kapitalne u różnych osob na obligach będące, wspólnie z Opiekunami sciążać na następne kontrakta przedsiębierze. Zatem żalca krok takowy obżał. Maryanny Woyszwillowey i Opiekunow manifestuiąc, iżby Debitorowie zeszyłego Felicjana Woyszwilly Chor. b. woysk Pol. Oyca żalcey summ procentowych. i kapitalnych z powodu że żalca iako iedna tylko sukcesorka z drugiey żony zeszyłego Oyca pochodząca, a tym samym największy udział z massy pozostałej mieć powinna, do nastac mającey dodaiący dla żalcey oddzielną Opiekę nie oddawali, zastrzega, i gdyby każdego Debitora wiadomość doszła, przez trzykrotną Kuryera Littgo awizacyą niniejsze oswiadczenie ogłasza. Datt. 1825 apryla 15 dnia.

Takowe oswiadczenie iako proszony w imieniu WJ. Panny Apolonii Woyszwillowny podpisuię Alexander Buszynski.

Roku 1825 mca apryla 16 dnia. Przed Aktami Grodzkimi pttu Wilengo stawiając osobiscie WJP. Alexander Buszynski takowe oswiadczenie do Protokolu wpisac podał i w onym własną ręką podpisał się Regent Andrzej Towiański.

Roku 1825 apryla 18 dnia. Takowe oswiadczenie Redakcyja Kuryera Littgo do Gazety umieścić może. Swiadczę Sędzia Grodz. Wilenski Antoni Pomarnacki.

2. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski Dekretem Remissyiny Sądu Głównego 2go Departamentu gubernii Litewsko-Grodzińskiej na usatysfakcyonowanie Kredytorow i Pretensorow JW. Brygidy z Bispinkow Buchowieckiey b. Podkomorzyny Brześćskiej w majątności Kapustyczach w powiecie Brześćskim leżącey ustanowiony, czynność swoią w dniu 15 terażniejszego mca rozpoczawszy po ułatwieniu wszelkich kwestyi przez strony czynionych i prawideł Dekretu Remissyinygo pierwszemu zjazdowi właściwych, termin dla ostatecznego czynności sobie poruczoney ukończenia zjazdu na dzień 6 lipca terażniejszego roku zakreślił, w którym ażeby wszyscy Kredytorowie i z jakiegokolwiek zródła Pretensorowie do funduszow JW. Buchowieckiey z dowodami należności ich probuiącemi do Sądu niniejszego przychodzili, pod upadkiem i wieczną amisyą ostrzega, i wtym celu ninieyszą awizacyą trzykrotnie w Gazetach wydrukować się powinna strony interessowane zawiadamia. Datt roku 1825 mca stycznia 17 dnia.

Ignacy z Konopniec Grabowski Prez. Exd.

Aloizy Szukiewicz Exdywizor.

Karol Posłowski Exdywizor.

Onufry Brzozowski Pisarz Grodzki Wol-kowyski Regent Exdywizorski.